

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น เช่น ปัญหาครอบครัวแตกแยก การแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของยาเสพติด ความรุนแรงในสังคมที่ส่งผลกระทบต่อมายังพฤติกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชน จากการสำรวจพฤติกรรมเยาวชนในรอบปี 2548 – 2549 ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2550, หน้า 8) ภาพรวมทั้งประเทศในด้านภาวะทางสังคม พบว่าภาวะด้านครอบครัวมีการหย่าร้าง 1 ต่อ 4.27 ของการจดทะเบียน นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่สูงถึงร้อยละ 32.94 มีโทรศัพท์ใช้ร้อยละ 73.89 เล่นอินเทอร์เน็ต คุยโทรศัพท์วันละประมาณ 60 – 100 นาที มีอัตราการสูบบุหรี่ใช้และเว็ป ปีเป็นครั้งคราวถึงเป็นประจำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 39.27 เป็นร้อยละ 41.35 โดยระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีอัตราสูงที่สุด นอกจากนี้ นักศึกษายังยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์แล้วยังมีอัตราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.08 เป็นอัตราร้อยละ 19.10 มีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปีที่มามีเพศสัมพันธ์จำนวน 70,214 คนตลอดทั้งปี โดยเฉลี่ยวันละ 192 คน ในจำนวนนั้นมีเด็กต่ำกว่า 14 ปี นอกจากนี้ยังพบว่ามีอัตราเด็กดื่มเหล้าสูง จึงมีแนวโน้มอัตราการเสพติดลามก และอัตราการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กสูงตามด้วย

เจตคติของวัยรุ่นปัจจุบันยอมรับและเปิดเผยในเรื่องของเพศสัมพันธ์ มองเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของประสบการณ์ คือมีทัศนคติที่ว่า “มีเพศสัมพันธ์มากครั้งเท่าใด ก็เหมือนกับ การเก็บเกี่ยวประสบการณ์มากขึ้นเท่านั้น” (ศิริพร สโครบารค, 2543, หน้า 11) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ถูกถ่ายทอดและหล่อหลอมเข้ามาทางสื่อต่าง ๆ ทั้งทางโทรทัศน์ วีดิโอ และนิตยสารที่ล่อลวงเข้ามาครอบงำความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์มีอิทธิพลมาก เนื่องจากรายการต่าง ๆ ทั้งทางทีวีเสรี เคเบิลทีวี ที่เป็นรายการประเภทมิวสิควิดีโอ ภาพยนตร์ ประเภทล่อแหลม รวมทั้งนิตยสารล้วนเป็นรายการที่น่าพาให้สังคมวัยรุ่นเริ่มมองแบบตะวันตกมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบ โดยขาดวิจารณญาณที่จะแยกแยะถูกผิด พฤติกรรมของวัยรุ่น จึงเปลี่ยนแปลงไป เช่น การเลือกคู่ครองจะถือว่าความรักเป็นสำคัญ ไม่ชอบการคลุมถุงชน การคบเพื่อนต่างเพศเป็นไปอย่างอิสระ เพราะเห็นว่าไม่ใช่เรื่องน่าละอาย หญิงสาวให้ความสำคัญกับการครองตัวเป็นหมิงพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงานน้อยลง (มดิชน, 2541, หน้า 8) และที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การปล่อยเนื้อปล่อยตัว มักมีเพศสัมพันธ์

กันง่าย ขึ้นเมื่อมีความพอใจ ไม่ห่วงหาเหวี่ยงพรหมจารีของตนเอง (วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์, 2544, หน้า 11)

กลุ่มนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาถือว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่มีความต้องการมีความสนใจ อยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ ประกอบกับสังคมในปัจจุบันมีสิ่งกระตุ้นและช่วยต่าง ๆ มากมาย ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (ทัศนีย์ ทองก้อน, 2542, บทคัดย่อ) ในทัศนคติของนักศึกษาต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เห็นว่าเกิดขึ้นได้เพราะการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งไม่เสียหาย แต่เกิดจากความอยากรอง ก่อให้เกิดปัญหาการทำแท้ง การติดโรคเอดส์ การขายตัว การทะเลาะเบาะแว้งกัน (วิสุทธิ์ บุญญะโสภิต, 2549) รศ.พ.ญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพ และผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์ศิริกิติ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี กล่าวว่า ประเทศไทยมีการคลอดบุตรของแม่วัยรุ่น ซึ่งอายุน้อยสุดเพียง 11 ปีเท่านั้น โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นสูงถึงวันละ 140 ราย หรือประมาณ ปีละ 50,000 รายนั้น แสดงให้เห็นว่า สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่กำลังรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชากรในแง่ของการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเยาวชนหรือวัยรุ่นเป็นวัยที่ควรจะต้องอยู่ในช่วงของการศึกษา หากวัยรุ่นตั้งครรภ์ในช่วงอายุนี้ จะทำให้เกิดผลกระทบที่ตามมาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ เพราะส่วนใหญ่จะยังขาดความพร้อมในการดูแลสุขภาพทั้งตนเองในระหว่างตั้งครรภ์ และ หลังคลอด ทำให้คุณภาพชีวิตของเด็กทารกลดลง (ดำรง ประเสริฐกุล, 2551, หน้า 1)

นอกจากนี้ยังมีการสำรวจเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน พบว่านักเรียนวัยรุ่นกลุ่มนี้เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งดี น่าลองปฏิบัติ เพราะถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่นเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่ง (เพ็ญพรรณ อภิศิวานนท์, 2546, หน้า 51) จากการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากถึงร้อยละ 77 (ชาญชัย คุ่มพงษ์, 2548) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2 จังหวัดสระบุรี กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการติดตามเก็บข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาในจังหวัดสิงห์บุรี ชัยนาท สระบุรี และลพบุรี ในช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน ของทุกปีเริ่มตั้งแต่ 2548-2550 ซึ่งเป็นนักเรียนคนเดียวกันตลอดการศึกษา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา มีการดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.9 เป็นร้อยละ 51.8 และหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น สำหรับพฤติกรรมทางเพศ การคู่อภิเษกของนักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาทางสถิติ วิธีดี วิดีโอ

เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 25.8 เป็นร้อยละ 46.7 คู่มือไปจากอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.2 เป็นร้อยละ 39.4 ทางหนังสือการ์ตูนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 26.2 เป็นร้อยละ 35.9 ทางหนังสือเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15.6 เป็นร้อยละ 22.6 พบเคยมีเพศสัมพันธ์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.5 เป็นร้อยละ 9.7 นักเรียนเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในช่วงอายุ 14-15 ปี ด้วยสาเหตุว่าเป็นความรักมากที่สุดร้อยละ 75.0 (วิไล วิชากร, กนกพร ปิ่นแปง และจริยา พรจำเริญ, 2550)

ในพื้นที่ภาคตะวันออก ถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ทำให้มีประชากรต่างจังหวัดย้ายเข้ามาทำงานในเขตภาคตะวันออก ลักษณะครอบครัวจึงเป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มขึ้น กล่าวคือเมื่อพ่อแม่มาทำงานต่างจังหวัด เมื่อลูกโตพอจะเข้าเรียนก็จะย้ายตามมา ในขณะที่ปู่ย่าตายายยังอยู่ที่เดิม ประกอบกับการทำงานเป็นประจำวัน และบางครั้งมีการทำงานล่วงเวลา ทำให้เด็กมีโอกาสร่วมกันเองสูง ขาดการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร อีกทั้งความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและวิวัฒนาการของสื่อต่าง ๆ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในกลุ่มวัยรุ่น กุหลาบ รัตนสังขรณ์, คารววรรณ กล่อมเกลี้ยง และชนวรรณ สารรัมย์ (2540) ได้ศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหา ยาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก พบว่า วัยรุ่นบางส่วนมักไม่อยู่ในโอวาทของบิดามารดาเพราะทำตามใจตนเอง และบิดามารดาไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตร เนื่องจากต้องทำงานนอกบ้าน ทำให้เกิดความเหินห่าง และเลือกคบเพื่อนไม่ดีทำให้มีปัญหายาเสพติดตามมา จะใช้เวลาในการทำกิจกรรมกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่อยู่ในบ้านที่มีปัญหาครอบครัว การเลี้ยงดู ไม่ถูกต้องและสภาพแวดล้อมมีเพื่อนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จะทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศตาม การใช้ชีวิตในวิทยาลัยมีเพื่อนที่เป็นแฟนกันหลายคู่ และคิดว่ามีหลายคู่มีความสัมพันธ์กันเกินเพื่อน มีเพศสัมพันธ์กัน โดยคู่ตัวอย่างจากรุ่นพี่ และโอกาสอันนวยเพราะเข้าบ้านอยู่อย่างอิสระ ค่านิยมการมีแฟน สมสรรค์ อธิเวสส์ (2550) ได้วิจัยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 พบว่าเด็กวัยรุ่นมีความกล้าที่จะทำอะไรหลายอย่างเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตคนเดียว เช่น การเปิดดูเว็บไซต์ลามก การสนทนาเรื่องเพศกับคนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ต นักเรียนชายจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่า เพราะเป็นช่วงอยากรู้อยากเห็นในเรื่องทางเพศ

จากเปลี่ยนแปลงและสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก เพื่อกำหนดรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดังกล่าว และนำผลการวิจัยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันครอบครัว สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กและเยาวชนทั้งภาครัฐ และเอกชน ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก
2. เพื่อศึกษารูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

คำถามในการวิจัย

1. ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกคืออะไร
2. รูปแบบที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาในการกำหนดแนวทาง และนโยบายในการแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก ได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

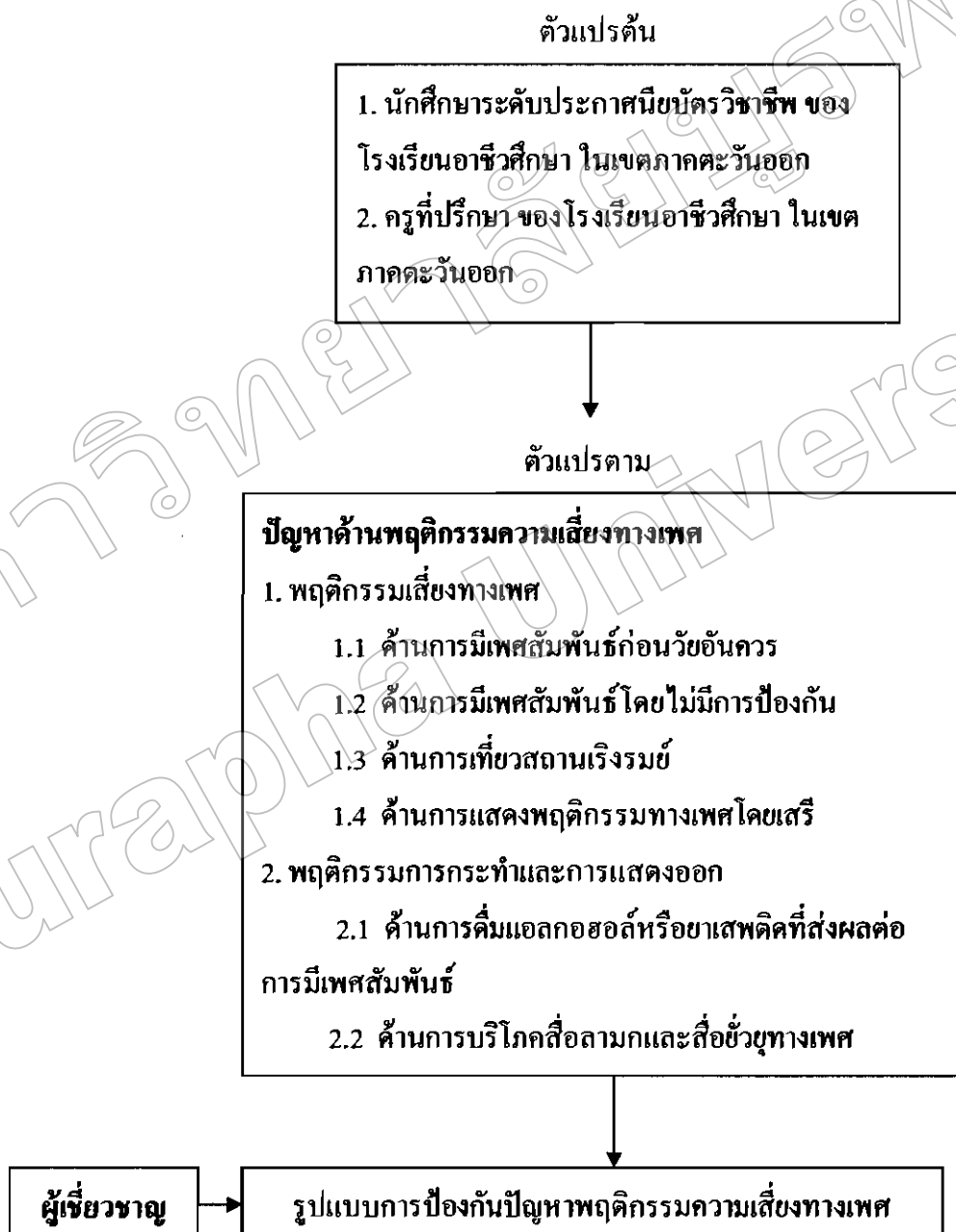
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 6 ด้าน ตามแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ รัชณี ศรีสว่าง (2545) และ พนอวดี จันทนา (2547) และรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ประกอบด้วย

1. ศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วย 1) ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 2) ด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน 3) ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ 4) ด้านการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี ด้านพฤติกรรมกระทำความผิดและการแสดงออก ประกอบด้วย 1) ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ 2) ด้านการบริโภคสื่อลามกและสื่อลามกทางเพศ
2. สรุปสภาพปัญหาของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษาใน

ขั้นตอนที่ 2 นำผลสรุปสภาพปัญหาขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในภาพรวมของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก และกำหนดรูปแบบการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาทั้ง 2 ด้าน โดยแบ่งเป็น

1.1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

- 1.1.1 ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
- 1.1.2 ด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน
- 1.1.3 ด้านการเที่ยวสถานเร่ร่อน
- 1.1.4 ด้านการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี

1.2 พฤติกรรมการกระทำและการแสดงออก

- 1.2.1 ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์
- 1.2.2 ด้านการบริโภคสื่อลามกและสื่อข่มขู่ทางเพศ

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 37,455 คน ครูฝ่ายแนะแนว/ครูที่ปรึกษา จำนวน 79 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive) ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 380 คน และครูฝ่ายแนะแนว/ครูที่ปรึกษา 79 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

3.1.2 ครูแนะแนว/ครูที่ปรึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก

3.2.1 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

- 3.2.1.1 ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
- 3.2.1.2 ด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน

3.2.1.3 ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์

3.2.1.4 ด้านการแสดงผลพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี

3.2.2 ด้านพฤติกรรมกรรมการกระทำและการแสดงออก

3.2.2.1 ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

3.2.2.2 ด้านการบริโภคสื่อลามกและสื่อลามกทางเพศ

3.3 รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ในเขตภาคตะวันออก

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง แบบอย่างของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ควรเกิดขึ้นในอนาคต

2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของนักเรียนหรือการประพฤติปฏิบัติ ที่เพิ่มโอกาสการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ประกอบด้วย

2.1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง การที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งทางร่างกายจนถึงขั้นร่วมเพศ ตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่นตอนต้นหรือในขณะที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือในขณะที่กำลังเป็นนักศึกษาอยู่

2.2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน หมายถึง การที่ชายและหญิงมีการร่วมเพศกับเพศตรงข้าม โดยไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์ หรือไม่ใช้วิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ หมายถึง การเที่ยวสถานบันเทิงหรือสถานที่ที่วุ่นวายต่าง ๆ เช่น ดิสโก้เทค คาราโอเกะ บาร์ ออบบอว์ด พับ เป็นต้น

2.4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการแสดงผลพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศในหมู่นักศึกษา เช่น การจับมือ การกอดเพื่อนต่างเพศ การโอบกอด การอยู่ตามลำพังกับคู่รักหรือเพื่อนต่างเพศในที่สาธารณะ การแสดงความรักกับคู่รักหรือเพื่อนต่างเพศ การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย

2.5 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่มีฤทธิ์กระตุ้นความต้องการทางเพศ

2.6 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการบริโภคสื่อลามกและสื่อลามกทางเพศ หมายถึง การอ่านหรือดูสื่อทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต วีดีโอ วีดีโอคลิป หนังสือที่แสดงภาพ

และเนื้อหาเกี่ยวกับภาพโป๊ ภาพการเล้าโลม การร่วมเพศ เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในโรงเรียนวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา หรืออาชีวศึกษาเอกชน ที่ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออก

4. ระดับอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาสายอาชีพ ให้กับบุคคลที่จบการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป แบ่งเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ/หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5. เขตภาคตะวันออก หมายถึง พื้นที่ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี สระแก้ว ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และนครนายก

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความชำนาญในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และดูแลแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษา

7. เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เป็นเทคนิคการวิจัยอนาคตที่รวมเอาจุดเด่นหรือข้อดีของเทคนิค EFR และ Delphi เข้าด้วยกัน การรวมข้อดีของทั้ง 2 เทคนิคช่วยแก้จุดอ่อนของแต่ละเทคนิคได้เป็นอย่างดี โดยการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อหาแนวโน้มที่มีความเป็นไปได้มาก และมีความสอดคล้องทางความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม